

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.906/2016/4.

A tanács tagjai: . Molnár Ambrus a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia előadó bíró, Dr. Madarász Anna bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

Az I. rendű felperes képviselője: Dr. Zakár András ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Tarda Pál ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.V.20.165/2015/5/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 7.P.20.417/2015/9/II.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős részítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

- Az I. rendű felperes teljes költségmentessége folytán le nem rótt 750.000 (hétszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A 2005. december 12-én kötött adásvételi szerződéssel a II. rendű felperes 1.500.000 forint vételárért egy ingatlan 1/6 tulajdoni hányadát ruházta át az I. rendű felperesre, holtig tartó haszonélvezeti jogának egyidejű fenntartása mellett. Az adásvételi szerződés 9. pontjában foglaltan a felperesek megbízták az alperesi ügyvédet a szerződés elkészítésével és a vele kapcsolatos eljárás lefolytatásával.
- [2] Az alperes az ingatlanügyi hatósághoz intézett 2005. december 15-én kelt kérelemben az I. rendű felperes tulajdonjogának adásvétel jogcímén történő bejegyzését kérte a II. rendű felperes haszonélvezeti jogának feltüntetése mellett. A földhivatal a 2006. január 22. napján kelt

határozatával az adásvételi szerződés alapján bejegyezte az ingatlan-nyilvántartásba az I. rendű felperes 1/6 arányú tulajdonjogát.

- [3] Az I. rendű felperes 2006. április 25-én 3.600.000 forint, 2007. december 13-án 4.220.000 forint bankkölcsönt vett fel, melyet az ingatlanra alapított jelzálogjog biztosít. A fizetési kötelezettség elmulasztása miatt 2011. december 15-én, illetőleg 2013. május 17-én a kölcsönszerződések azonnali hatállyal felmondásra kerültek. Az I. rendű felperessel szemben végrehajtási eljárás indult.
- [4] Az I. rendű felperes 2013. április-május körüli időpontban az alpereshez fordult, hogy „kérje számon” a II. rendű felperes haszonélvezeti joga bejegyzésének elmaradását. Az alperes 2013. május 30-i keltezéssel a felperesek képviselőjében kérelmet intézett a földhivatalhoz, hogy a 2005. december 12-én kelt adásvételi szerződés alapján tüntesse fel pótlólag a II. rendű felperes holtig tartó haszonélvezeti jogát az I. rendű felperes tulajdonába került 1/6 tulajdoni illetőségre. A földhivatal a 2013. szeptember 9-én kelt határozatával a 2006. január 22-i határozatát azzal egészítette ki, hogy a II. rendű felperes holtig tartó haszonélvezeti jog bejegyzési kérelmét elutasítja, mert a jogi képviselő a felhívás ellenére határidőn belül nem csatolta az elidegenítési és terhelési tilalom jogosultjának hozzájáruló nyilatkozatát. A másodfokon eljáró ingatlanügyi hatóság a 2013. november 4-i határozatával az alperes által előterjesztett fellebbezési kérelmet elutasította, egyben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az eljárás tulajdonjog bejegyzésére, valamint holtig tartó haszonélvezeti jog bejegyzésére is irányult, így mindkettő vonatkozásában meg kellett követelni a hozzájáruló nyilatkozat meglétét.
- [5] Az I. rendű felperes a 2014. február 25-én kelt levelében felszólította az alperest, haladéktalanul rendezze a haszonélvezeti jog bejegyzésével kapcsolatban elkövetett hibáját, ellenkező esetben kártérítési eljárást indít.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperesek 2014. november 11-én pert indítottak az alperes ellen. Módosított keresetében az I. rendű felperes 190.000 forint vagyoni kártérítés és 7.500.000 forint sérelemdíj, a II. rendű felperes 600.000 forint vagyoni kártérítés és 6.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [7] Álláspontjuk szerint az alperes 2013. évi földhivatali eljárása szorosan kapcsolódik a 2005. évi eljárásához. Tudnia kellett volna, hogy ha valaki az eladó haszonélvezeti jogának megtartása mellett vásárol ingatlant, akkor új terhet jelent-e a haszonélvezeti jog, igényel-e új bejegyzést. Nem azt sérelmezik, hogy az alperes nem tudta elérni a haszonélvezeti jog bejegyzését, hanem azt, hogy három alkalommal is elmulasztotta a tájékoztatási kötelezettségét. Először, amikor olyan hozzájáruló nyilatkozatot nyújtott be a földhivatalhoz, amely nem volt alkalmas a haszonélvezeti jog bejegyzésére. Ha erről akkor tájékoztatást ad, az egész eljárás megszüntetése mellett döntöttek volna. Másodszor akkor mulasztott, amikor nem nyújtott tájékoztatást a földhivaltól kapott hiánypótlási felhívásról. Harmadszor pedig akkor, amikor nem tájékoztatott a haszonélvezeti jog bejegyzését elutasító földhivatali határozatról. A tájékoztatás elmulasztásával az alperes megghiúsította a hozzájáruló nyilatkozat beszerzését, melyre annak idején jó esélyük lett volna. Az I. rendű felperes állította, hogy 2013. év elején, az iratait a kölcsönszerződések felmondása kapcsán áttekintve észlelte a II. rendű felperes haszonélvezeti joga bejegyzésének elmaradását. A földhivatal hibáját feltételezte, ezért bízta meg az alperest, hogy „kérje számon”.
- [8] Keresetében a sérelemdíjat az I. rendű felperes azért igényelte, mert abban a lelki állapotban kell élnie, hogy az ingatlant bármikor elveszítheti. Ebbe a lelki állapotba akkor került, amikor tudomást szerzett arról, hogy a haszonélvezeti jog nincs bejegyezve. A kölcsönök felmondása és a vele szemben indult végrehajtás folytán veszélybe került a lakhatása, mely nem fordult volna elő, ha bejegyzésre kerül a II. rendű felperes javára a haszonélvezeti jog, akinél - mivel a testvére - neki is lett volna helye. A II. rendű felperes, ha be lett volna jegyezve a haszonélvezeti joga,

megakadályozhatta volna, hogy elhamarkodottan, átgondolatlanul kölcsönöket vegyen fel, megterhelje az ingatlant jelzálogjoggal és még mindig tartozzon 18.000.000 forinttal. A sérelemdíj összegét azt figyelembe véve határozta meg, hogy milyen összeg ellenében lehet hozzájutni egy másik lakáshoz.

- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint nem mutatható ki cselekvősége a kölcsönszerződések megkötésében, a felmondásban, a jelzálogjog érvényesítésében, a megindított végrehajtási eljárásban. Nincs okozati összefüggésben a megbízási szerződés teljesítésével az I. rendű felperes pénzintézettel szembeni tartozása, illetőleg az ingatlan lefoglalása. A felperesi megbízást teljesítette: a szerződés a kívánt joghatás elérésére alkalmas, a földhivatal nem tartalmi hiányosság miatt mellőzte a haszonélvezeti jog bejegyzését; a terhelési tilalom alóli felmentés a pénzintézet diszkrecionális joga. Az volt a jogi álláspontja, hogy a haszonélvezeti jog bejegyzése a tulajdonjog egyik részjogosultságának visszatartásaként értelmezhető, szemben egy kúriai döntéssel, mely kimondja, hogy a haszonélvezeti jogot meg kell alapítani, melyhez szükséges volt az elidegenítési és terhelési tilalom jogosultjának hozzájárulása. A tulajdoni lapból a felperesnek tudomására kellett, hogy jusson: nem került bejegyzésre a haszonélvezeti jog. A 2005-ben „perfektuálódott” tényálláshoz képest a 2014. november 14-én benyújtott kereset elévült követelés érvényesítésére irányul. A nem vagyoni kártérítés iránti követelés idő előtti is, a felperesek ugyanis jövőbeli károsodásukra hivatkoznak.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével a keresetet elutasította és az alperes javára az I. rendű felperest 80.000 forint, a II. rendű felperest 50.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Egyebekben akként rendelkezett, hogy a feljegyzett 857.400 forint kereseti illetéket az állam viseli.
- [11] Indokolása szerint a felperesek és az alperes között 2005. december 12-én, valamint az I. rendű felperes és az alperes között 2013 áprilisában létrejött szerződés az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 474. § (1) bekezdése szerinti megbízási szerződés megszegésén alapult, mely a személyhez fűződő jog sérelmét is megvalósíthatja, erre tekintettel a megbízó a személyiségi jog sérelmének bizonyítottsága esetén a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint. A sérelemdíj iránti követelést, annak tartalma szerint nem vagyoni kártérítés iránti követelésnek kellett tekinteni. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a nem vagyoni kártérítés iránti követelés idő előtti. A felperesek a perindításig elszenvedett és folyamatosan fennálló hátrányukra - az őket ért, illetve érő stresszre, lakhatásuk veszélyeztetettségére - alapították a követelésüket. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy károsodásuk és az okozati összefüggés körében előadott tények, jogi okfejtésük alapján - a 2013-ban megfizetett 10.000 forint ügyvédi megbízási díjtól és 10.000 forint fellebbezési illetéktől eltekintve - a 2005-ben létrejött ügyvédi megbízási szerződés megszegésén alapult mind a vagyoni kártérítés, mind a személyhez fűződő jogaik megsértése.
- [12] Az alperes elévülési kifogására tekintettel a kártérítési kereset érdemi vizsgálatát megelőzően az igény bírósági úton való érvényesíthetőségét kellett vizsgálni. A felperesek követelésének esedékessé válása [Ptk. 360. § (1) bekezdés], tehát az elévülés kezdete a kár körében tett tényállításaikat alapul véve az az időpont, amikor az ingatlanügyi hatóság a II. rendű felperes haszonélvezeti jogának bejegyzését mellőző határozatot hozott, tehát 2006. január 20. napja. A felperesek a követelésüket mindaddig menthető okból nem tudták érvényesíteni, amíg az ingatlan-nyilvántartási bejegyzési kérelem elutasításáról nem szereztek tudomást. A tudomásszerzésükig az elévülés nyugodott. A haszonélvezeti jog bejegyzésének elutasításáról való tudomásszerzés bekövetkezett azzal, hogy a felperesek az ingatlan-nyilvántartási állapotáról bármilyen módon, különösen a tulajdoni lap megismerésével tudomást szereztek. Alaptalanul hivatkoztak arra, hogy ez csak 2013-ban következett be. A felperesek által becsatolt, közokiratba foglalt kölcsönszerződések

bizonyítják, hogy az I. rendű felperes 2006-ban és 2007-ben olyan jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződéseket kötött, melyek megkötéséhez - saját nyilatkozata szerint is - elengedhetetlen volt a jelzálogjoggal terhelt ingatlan tulajdoni lapjának megismerése és nyilvánvaló, hogy az ingatlanon fennálló terhek a jelzálogszerződésben is rögzítésre kerültek. Az I. rendű felperes, az alpereshez intézett 2014. február 25-i levelében utalt „az egyik devizahitel felvételekor küldött tulajdoni lap”-ra, mely alapján a felpereseknek 2006-ban, de legkésőbb 2007 decemberében tudomást kellett szerezniük arról, hogy a II. rendű felperes haszonélvezeti joga nem került bejegyzésre. Ezen időponttól számítottan a követelés érvényesítéséig az elévülési idő eltelt. Az elévülés 2013. év elejéig történő nyugvása esetén is elévült a felperesek kártérítési követelése, mivel ezen időpontot követően nem volt az igényérvényesítésüknek objektív akadály. Az igényérvényesítés lehetősége a Ptk. 326. § (2) bekezdése szerint 2014. év elejére elenyészett.

- [13] Megjegyezte ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy alappal hivatkoztak a felperesek arra, miszerint az elidegenítési és terhelési tilalom jogosultja hozzájáruló nyilatkozatának tartalmával és a haszonélvezeti jog bejegyzésének mellőzésével kapcsolatban az alperest tájékoztatási kötelezettség terhelte [Ptk. 477. § (1), (3) bekezdés]. Megalapozottan hivatkozott azonban az alperes is arra, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása és a felperesek által állított kár között nem áll fenn okozati összefüggés. A haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradása nem a tájékoztatás hiányával, hanem a hozzájárulás megtagadásával áll összefüggésben. A második ingatlan-nyilvántartási eljárást megelőzően a felpereseknek lehetőségük volt egyéb tartalmú hozzájárulást beszerezni, a jogorvoslati lehetőséget kimeríteni. A felperesek immateriális hátránya, az őket fenyegető végrehajtás, lakhatásuk veszélyeztetettsége az I. rendű felperes által kötött kölcsönszerződések megszegéséből fakad, az az alperes magatartásával nem áll közvetlen oksági kapcsolatban. Hipotetikus az okozati összefüggés arra alapozása, hogy a II. rendű felperes haszonélvezeti jogának bejegyzése esetén a kölcsönszerződések megkötését megakadályozhatta volna, ebben az esetben pedig a felpereseket az ingatlanra vezetett végrehajtás, a kilakoltatás nem fenyegetné.
- [14] A 2013-ban létrejött ügyvédi megbízási szerződés esetében az alperes szerződésszegése nem volt megállapítható.
- [15] Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek fellebbezéssel éltek, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérték. Másodlagos fellebbezési kérelmük az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset teljesítésére irányult. Fellebbezésük indoklásául egyebek mellett előadták: az I. rendű felperes 2013-ban azért nem volt abban a helyzetben, hogy a követelését érvényesítse, mert az alperes nem teljeskörűen tájékoztatta a jogi lehetőségeit illetően. A Ptk. 324. § (2) bekezdése szerinti egy év ezért az I. rendű felperes vonatkozásában sem telt el. Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [16] A másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű felperes keresetét elutasító részében helybenhagyta, míg a II. rendű felperes keresetét elutasító részében hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az alperest a felperes javára 30.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Rendelkezése szerint a részítélettel lezárt ítéleti rendelkezés tekintetében felmerült 615.200 forint feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli; az I. rendű felperest képviselő pártfogó ügyvéd díja az I. rendű felperest terheli, mivel az 100%-ban pervesztesnek minősül. A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a másodfokú bíróság az alperes másodfokú perköltségét 40.000 forintban állapította meg.
- [17] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes vonatkozásában az elsőfokú eljárás adatait a Pp. 206. §-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetése is helytálló. Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta elsődlegesen az elévülést és helyesen állapította meg annak kezdő időpontját. Megalapozottan jutott arra az álláspontra, hogy az I. rendű felperesnek 2006-ban, de legkésőbb 2007 decemberében

tudomást kellett szereznie arról, hogy a II. rendű felperes haszonélvezeti joga nem került bejegyzésre. Ezen időponttól számítottan a keresetlevél benyújtásáig a Ptk. 324. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési idő eltelt. Az I. rendű felperes azon tényállítást elfogadva, hogy az elévülés 2013. év elejéig nyugodott, az elévülés nyugvásának megszűnésétől számított egy éven belül kellett volna az igényt érvényesíteni.

- [18] Az elévülés nyugvását ugyanakkor az I. rendű és II. rendű felperes vonatkozásában külön-külön kellett volna vizsgálni, különös tekintettel arra, hogy a 2006. illetve a 2007. évben kötött jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződésben a II. rendű felperes nem vett részt. A II. rendű felperes vonatkozásában a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges, ezért a keresetét elutasító részében hatályon kívül kellett helyezni az elsőfokú ítéletet, míg az I. rendű felperes keresete vonatkozásában a Pp. 213. § (2) bekezdése értelmében részítélet hozatalának volt helye.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését és az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős részítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, az eljárás bíróságok ugyanis a tényállást nem tárták fel a szükséges mértékben, nem helytállóan állapították meg és abból téves következtetést vontak le.
- [20] Érelmezte, hogy az elsőfokú bíróság azzal indokolta döntését, miszerint nyilvánvalóan tudomást szerzett a haszonélvezeti jog bejegyzésének hiányáról, amikor 2007-ben kölcsönszerződést kötött és jelzálogjogot engedett az ingatlanra. Valójában azonban ekkor sem szerzett tudomást a bejegyzés hiányáról, ez a kérdés nem merült fel a kölcsönszerződés aláírásakor. Az elsőfokú bíróság bizonyíték és bizonyítás lefolytatása nélkül tényként fogadta el, hogy tudomást kellett szereznie a haszonélvezeti jog hiányáról.
- [21] Amikor 2013. évben észlelte a bejegyzés hiányát az ingatlan tulajdoni lapján, felkereste az alperest és kérte, támadják meg a földhivatali eljárást, mert úgy gondolta, a földhivatal hibájából nincs bejegyezve a haszonélvezeti jog. Az alperes elvállalta az ügyet, holott tudnia kellett, hogy egyrészt nem a földhivatal hibázott, másrészt nem nyújtott tájékoztatást az ügy elévülésével kapcsolatos - a bírósági eljárásban már kifejtett - álláspontjáról. Azt is látnia kellett volna 2013-ban, hogy a haszonélvezeti jog bejegyzése nélkül a szerződés valójában létre sem jött, mert a feleknek ez lényeges szerződési akarata volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A Kúria a Pfv.V.20.906/2016/3. számú végzésével az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmét a 190.000 forint vagyoni kártérítésre vonatkozó részében hivatalból elutasította.
- [23] Az I. rendű felperes az érdemben vizsgálható felülvizsgálati kérelmét megalapozó jogsértést a Pp. 206. § (1) bekezdésének felhívásával abban határozta meg, hogy az eljárás bíróságok bizonyíték és bizonyítás lefolytatása nélkül fogadták el tényként, hogy legkésőbb 2007-ben tudomást kellett szereznie a haszonélvezeti jog hiányáról [Pp. 270. § (2) bekezdés]. A jogerős részítélet nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmet elutasító rendelkezése e ténybeli elem értékelésével elsődlegesen a követelés elévülésén, másodlagosan az okozati összefüggés hiányán alapult. A Kúria ezért a jogerős részítéletet ebben a keretben vizsgálta felül [Pp. 275. § (2) bekezdés] és azt állapította meg, hogy az a következők miatt nem jogszabálysértő.
- [24] Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés bírósági úton már érvényesíthetővé válik, ez pedig a követelés esedékességének időpontja. Az I. rendű felperes a keresetében érvényesített nem vagyoni kártérítést megalapozó személyiségi jogi jogsértést akként jelölte meg, hogy abban a

lelkiállapotban kénytelen élni, hogy bármikor elveszítheti az ingatlanát. Állítása szerint akkor került ebbe a lelkiállapotba, amikor 2013. év elején megtudta: az általa felvett kölcsönök fedezetül nyújtott ingatlanon nincs bejegyezve haszonélvezeti jog a II. rendű felperes javára, így a kölcsönszerződések felmondása és a vele szemben indult végrehajtás során veszélybe került a lakhatása. Az I. rendű felperes ezen perbeli nyilatkozatához képest az állapítható meg, hogy a nem vagyoni kártérítéssel kompenzálni kért immateriális hátrány 2013. év elején következett be. A kártérítés a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján a károsodás bekövetkeztekor válik esedékessé, ezért a felperesi követelés elévülésének kezdő időpontja 2013. év elejére tehető. Az eljáró bíróságok tévesen számították az ötéves elévülést 2006 januárjától, illetve 2007 decemberétől, mivel ekkor még az I. rendű felperest a saját nyilatkozata szerint semmilyen lelki sérelem nem érte, törlesztette a kölcsöneit, nem aggódott az ingatlana elvesztése miatt. Az I. rendű felperes nem vagyoni kártérítés iránti követelése 2013-ban keletkezett, így a keresetindításig nem évülhetett el. A jogerős részítélet indokolása az elévülés vonatkozásában mindezekre tekintettel jogszabálysértő, a keresetet elutasító döntés azonban a másodlagos indoka alapján a Kúria álláspontja szerint is helytálló.

- [25] Az I. rendű felperes lakhatása önmagában azért, mert a II. rendű felperest nem illette meg az ingatlan 1/6 ingatlan hányadán a haszonélvezeti jog, nem vált veszélyeztetetté. A veszélyt maga az I. rendű felperes idézte elő azzal, hogy az ingatlanra kölcsönt vett fel, amit nem fizetett vissza. Az ügyvédi megbízási szerződés keretében tanúsított alperesi magatartással nem hozható közvetlen oksági kapcsolatba az a hátrány, melyre tekintettel az I. rendű felperes a nem vagyoni kártérítést követelte. Az alperes nem láthatta előre a jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződések megkötését és az I. rendű felperes felmondáshoz vezető szerződésszegését sem. Az I. rendű felperes önkéntes elhatározásán alapult az ingatlan megterhelése és az is, hogy felhagyott a törlesztéssel. Az ingatlan tulajdonosától mindenkor elvárható az ingatlan terheinek ismerete. Mivel állítása szerint az alperes nem tájékoztatta, az I. rendű felperesnek az ingatlan-nyilvántartásból magának kellett volna tájékozódnia, mielőtt az ingatlanára jelzálogjogot engedett. Meg volt a lehetősége, hogy megismerje a tényleges helyzetet és úgy döntsön, nem vesz fel hitelt, nem terheli meg vele az ingatlant. A felvett hitel törlesztése is egyedül rajta állt, a kölcsönszerződések teljesítésével elkerülhette volna a felmondást. A nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelem mindezekre tekintettel azért nem volt teljesíthető, mert már a rendelkezésre álló peradatok elegendőek voltak annak megállapításához, hogy hiányzik az alperesi magatartás és a megtéríteni kért kár közötti okozati összefüggés. A kártérítési felelősség feltételei konjunktívak, ezért ha azok közül akárcsak egy is hiányzik, a keresetet el kell utasítani.
- [26] A Kúria ezért a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [27] Az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a teljes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint kellett rendelkezni.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. május 8.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

NÉ

tisztviselő